

medel för uppköp af denna dyra vara i större parti, än som behöfts för dagen, då de deremot tillförene under gynnsamma ekonomiska förhållanden plägat på hösten, på en gång, förskaffa sig hela vinterbehovet, som då fraktats på jernvägen. Af dessa missgynnande förhållanden har bolaget blifvit försatt i den ställning, att det ser sig vara ur stånd att under de nästföljande åren till fullo fullgöra sina förbindelser till Staten med afseende å ofvannämnda lån.

Å bolagets vägnar finner jag mig alltså föranlåten vördsamt anhålla, det Riksdagen måtte uti de angående lånen fastställda betalningsvilkor medgifva bolaget den lindring, att, under det bolaget i stadgad ordning inbetalar alla räntor å lånen, bolaget deremot för åren 1868, 1869 och 1870 erhåller uppskof med inbetalningen af de under dessa år förfallande amorteringsbelopp, utgörande, beträffande det först beviljade statslånet, för år 1868 5,219 riksdaler 9 öre, för 1869 5,375 riksdaler 67 öre och för år 1870 5,536 riksdaler 94 öre samt, beträffande det sednare statslånet, för år 1868 5,693 riksdaler 25 öre, för 1869 5,920 riksdaler 98 öre och för år 1870 6,157 riksdaler 82 öre, eller, med andra ord, att bolagets amorteringsskyldighet skulle få hvila under dessa tre år och först med år 1871 åter inträda.

Stockholm den 25 Januari 1868.

F. V. Aman.

N:o 151.

Af Herr Anders Jonsson från Wermlands län: Om öfverflyttande på landstingen af stängselskyldighetens ordnande.

Få nyare lagförändringar hafva med skäl blifvit mera klandrade än den nuvarande stängselförordningen om egors fredande, ty utom det att nämnda förordning är på flera ställen otydlig, samt lemnar vilkor som icke äro fyllda, såsom till exempel hvad angår de såkallade gatesgårdarne för driftgator m. m., synes det ligga utom möjligheten att stifta en allmän lag, som är passande öfver hela Riket, ty hvad som passar på slättbygden och uti de skoglösa delarne af Riket passar icke uti skogsbygden, der egorna ligga spridda ofta på flera ställen uti skogs-riksdagarne väcktes många motioner om ändring, och vid 1865 års riksdag, då

landstingen kommit till stånd, väcktes två motioner om att stängselskyldighetens ordnande skulle få öfverflyttas på landstingen. Sammansatta Lag- och Ekonomi-Utskottet, som behandlade dessa motioner, tillstyrkte bifall härtill, som vann tvänne Stånds bifall, men afslogs af Ridderskapet och Preste-Ståndet, af det skäl, om jag icke missminner mig, att landstingen då knappt trädt i verksamhet.

Nu är detta icke förhållandet: erfarenheten har visat att landstingens göromål, äro, som mig synes, så begränsade i att de hafva tillräcklig tid, att taga denna fråga om hand, och om någonting skall kallas *länets* ekonomiska eller kommunala angelägenheter, så är väl ingen fråga mera sådan naturlig än stängselskyldigheten inom länet. På dessa grunder får jag vördsamt föreslå,

att stängselskyldighetens ordnande måtte få öfverflyttas på landstinget. Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

A. Jonsson
från Wermland.

N:o 152.

Af Herr G. W. Gumelius: Om beviljande af anslag åt sjetta allmänna Svenska folkskolemötet till bestridande af kostnaderna för en exposition af skolmateriel m. m.

Bland de samhällsangelägenheter, som företrädesvis påkalla ett allmänt och varmt deltagande, hör otvifvelaktigt *folkundervisningen*. Visserligen har den i de sista åren märkligen fortgått till en större utveckling. Men ännu fattas mycket, innan den kan anses fylla behovet och motsvara folkets billiga fordringar. Hvarje steg, som närmar den till detta önskvärda mål, bör således anses vara af synnerlig vikt.

Ibland de försök att genom flera förenade krafter söka befrämja denna viktiga angelägenhet torde de *allmänna folkskoleläraryremötena*, af hvilka fem redan äro hållna och det sjetta i år kommer att hållas, kunna intaga ett framstående rum. Men dertill fordras, att de ej blott skola besökas af ett jemförelsevis mindre antal skollärare, utan att äfven af folkskolans öfrige målsmän och vänner ett större antal